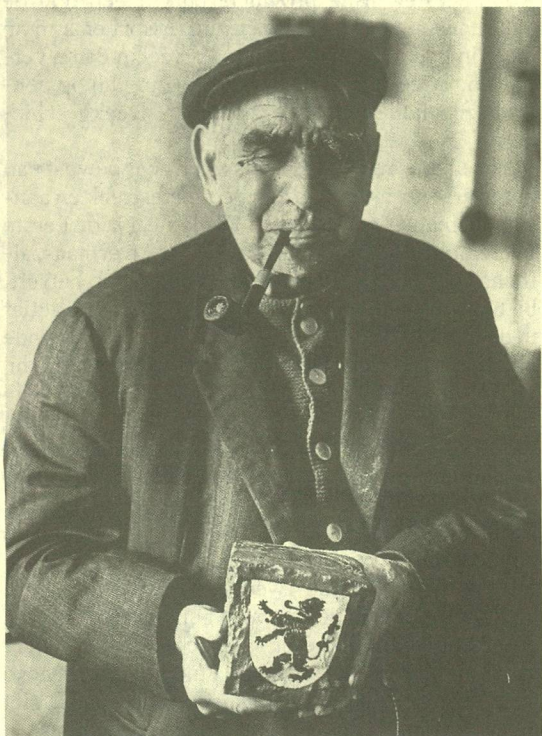

VERBRUGGEN, Amedee (Bazel 18 november 1886 – Beveren-Waas 28 november 1980).

Groeide op in een arbeidersgezin met tien kinderen. Vanaf zijn vijftiende kwam Verbruggen aan de kost als kasseilegger. Hij speelde amateurtoneel en vormde zijn politieke mening langs het weekblad *De Werkman* van Pieter Daens. In 1914 meldde hij zich als soldaat. Hij belandde bij het zware geschut maar herstelde ook stukgeschoten wegen. De frontervaring sterkte zijn Vlaamsgezinde en sociale overtuiging.

Na de oorlog werd Verbruggen actief in **Verbond der Vlaamse Oud-strijders (vos)**, de **Frontpartij** en later het **Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV)**. In 1921 werd hij te Bazel tot gemeenteraadslid gekozen. Hij zetelde opnieuw in 1932 en 1938. Tot ver buiten het Waasland ontpopte hij zich als volksredenaar. Op Vlaams-nationale en antimilitaristische acties en meetings voerde hij het woord naast Vlaams-nationale politici en hij schrok er niet voor terug **minimalisten** als **Frans van Cauwelaert** publiek tegen te spreken.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog bleef Verbruggen lid van het VNV en zette zich af tegen de **Duitsch-Vlaamsche Arbeidsgemeenschap**. Op 21 augustus 1941 werd hij in zijn geboortedorp benoemd tot schepen van openbare werken. Een van zijn zoons

Volksredenaar Amedee Verbruggen was lid van vos, de Frontpartij en het VNV. Omwille van zijn Vlaams-nationaal engagement wordt hij – in een verwijzing naar zijn oorspronkelijke beroep – “de kasseilegger van de V.B.” genoemd.

die aan het oostfront vocht, geraakte vermist in de slag om Stalingrad.

Na de oorlog werd hij gedurende veertien maanden opgesloten: eerst in het kamp van Lokeren, daarna in de Gentse gevangenis. Pas na zijn vrijlating wegens ziekte veroordeelde de krijgsraad hem tot één jaar gevangenisstraf. Hij werd in juli 1945 ook vervallen verklaard van zijn mandaat als gemeenteraadslid. Tijdens de repressie overleden zijn vrouw en twee kinderen, die beiden eveneens gevangenzaten.

Ook in de naoorlogse V.B. bleef Verbruggen tot op hoge leeftijd een graag gehoord spreker op talrijke vergaderingen van Vlaams-nationale verenigingen en de Volksunie (VU). Op de IJzerbedevaart van 1966 droeg hij een oude VOS-vlag naar de nieuwe toren.

Reeds tijdens zijn leven was hij de verpersoonlijking van de band tussen de Vlaamse en de sociale strijd. Verwijzend naar zijn beroep en zijn rol als wegbereider voor de moeizame Vlaamse ontvoogding, werd hij de "kasseilegger van de V.B." genoemd. Vele huldevieringen vielen hem te beurt, onder meer de toekenning van de erepenning van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap (1978). Tijdens de jaren 1970 werd vanuit VU-middens in een 20-tal Wase gemeenten een Amedee Verbruggenkring opgericht.

LITERATUUR: G. Sijs, *Amedee Verbruggen. De kasseilegger van de Vlaamse Beweging*, 1986.

ILLUSTRATIE(S), zie: Arthur de Bruyne, Katholieke Vlaamse Volkspartij Turnhout.

LIEVEN DEHANDSCHUTTER